

21 pct. af rådighedsbeløbet efter den gamle lovs § 293, stk. 1), og som nævnt bliver andelen mindre i fremtiden.

Den nu foreslåede bestemmelse, hvorefter det sociale udvalg, når det tiltrædes af kommunalbestyrelsen med $\frac{2}{3}$ flertal, kan bestemme, at der skal ydes en begrænset tillægshjælp, vil imidlertid blive vanskelig at praktisere, fordi tillægshjælp f. eks. til husleje eller anden påtrængende trang ikke kan vente på et kommunalbestyrelsesmøde.

Man skal derfor foreslå, at man lader det sociale udvalg træffe afgørelse også i disse sager, hvis udvalget er enig; er dette ikke tilfældet, bør der være adgang til at forelægge spørgsmålet for kommunalbestyrelsen, der i så fald afgør sagen med kvalificeret flertal.

4) § 61.

Efter § 61 foreslås indføjet en bestemmelse som f. eks. denne: „Hvor en mand unddrager sig sin forsørgelsespligt efter § 25, kan det sociale udvalg bestemme, at hjælp ydet hans hustru og børn vil være at tilbagebetale.“ Denne bestemmelse bør dækkes også af §§ 65-69.

Efter forslaget er den almindelige tilbagebetalingspligt jo ophævet, og man får derfor ikke helt de samme midler til at holde manden fast til forsørgelse af familien og til at bekæmpe „socialseparationer“, d. v. s. tilfælde, hvor ægtefæller søger separation, men hvor man må mistænke dem stærkt for at skaffe sig bevillingen for at få forskudsvis udbetaling af bidrag og eventuelt offentlig hjælp til hustruens og børnenes forsørgelse. Udvejen med bidragsresolution fra amtet er i praksis noget langsom at anvende og fører næppe altid til effektiv indsats over for den mand, der unddrager sig sin forsørgelsespligt.

5) § 69, stk. 1 og 2.

Såfremt det sociale udvalg kun skulle eftergive tilbagebetalingspligtig hjælp (dens omtang bliver som nævnt langt mindre end hidtil), var det vel ikke urimeligt, om udvalget havde kompetence til at eftergive; men når man også giver adgang til eftergivelse af forskudsvis udlagte underholdsbidrag, der jo udbetales uanset trang hos den bidragspligtige, og som beløbsmæssigt vejer mere til, bør det fremdeles være kommunalbestyrelsen, der kan eftergive.

Lovteksten i stk. 2 gør det til en pligt under visse omstændigheder at eftergive hjælp med tilbagebetalingspligt; men bidrag er ikke nævnt her. Bemærkningerne til lovforslagets § 69 siger, at eftergivelsesreglerne er foreslået gjort anvendelige på bidragsrestancer, men understreger ikke forskellen på stk. 1 og 2. Man går dog ud fra, at det er hensigten, at restancer på forskudsvis udlagte bidrag vel *kan* eftergives efter stk. 1, men ikke dækkes af stk. 2's forpligtelse. Under denne forudsætning skal man derfor blot foreslå, at ordene „det sociale udvalg“ i stk. 1 og 2 ændres til „kommunalbestyrelsen“.

6) §§ 86-87.

Uanset om der for tiden i et familiepolitisk udvalg sker drøftelse af tilsvarende spørgsmål, skal man henstille, at der allerede nu søges opnået en faktisk ligestilling af enkemænd og enker med hensyn til udbetaling af børnebidrag.

Enkemandens bidrag er mindre, og da fradrag efter indtægt sker i bidragsbeløbet, falder det tidligere bort for enkemanden end for enken, der i øvrigt måtte have samme arbejdsindtægt.

Det er de to organisationers bedømmelse, at forholdsvis langt flere børn er hos en enkemand end hos en fraskilt eller frasepareret mand, og at der derfor kan være en reel grund for at give forskellige regler for enkemanden og den fraskilte mand.

I Århus skønner man, at af samtlige børn, hvor bidrag udbetales forskudsvis til fraskilte eller fraseparerede mænd eller kvinder, opholder kun ca. 1 pct. sig hos den fraskilte eller fraseparerede mand. Af samtlige børn, til hvem der udbetales bidrag til enker eller enkemænd, skønner man derimod, at ca. 10 pct. er anbragt hos en enkemand.

7) § 132.

I tidligere udkast var det i § 132 fastslået, at selv om loven først skal træde i kraft den 1. april 1962, skulle dog de valgetsfortabende virkninger bortfalde straks ved lovens stadfæstelse. Den sidste bestemmelse er udgået i decemberforslaget. Man henleder opmærksomheden på, at den faktiske ret til at afgive stemme — under den nuværende valglov — ikke vil falde sammen med forsorgslovens ikrafttræden, medmin-